

¿Atac o estratègia?

Govern català i oposició, enfrontats per escolars i malalts

Ensenyament i sanitat formen part de l'estratègia del PSC-PSOE i el PSUC per plantejar batalla a Catalunya al govern de Convergència i Unió (CiU).

Oriol DOMINGO

Cal preguntar-se si socialistes i comunistes tenen raó fonamentada per atacar el govern de Jordi Pujol en aquestes dues qüestions, o bé si es tracta d'una estratègia artificial. És una pregunta que cal formular-se perquè els que en surten perjudicats, d'aquest combat, són els mestres i els metges. I sobretot en surten perjudicats els més febles, que són els escolars i els malalts.

La Generalitat té competència en matèria d'ensenyament, gràcies als traspasos de serveis derivats de l'estatut d'autonomia. Es tracta d'una com-

petència «plena», no pas exclusiva. Aquesta és una distinció important. Vol dir que la Generalitat és competent en tot el sistema educatiu a Catalunya, però que no ho és d'una manera exclusiva, ja que l'administració central també en té algun tipus de competències. I en la campanya que durant mesos han estat fent conjuntament socialistes i comunistes, encapçalats respectivament per les diputades autonòmiques Marta Mata i Eulàlia Vintró, això no ha quedat ben clar. S'han enfrontat només al conseller d'educació, Joan Guitart, oblidant-se del ministre d'educació, José María Maravall.

En tot cas, hi ha un conflicte ideològic entre dos models educatius diferents. El model d'ensenyament públic, defensat pels socialistes i comunistes, i el model mixt, privat-públic,

defensat pels nacionalistes. Això és el que hi ha en el fons de tot plegat. El que passa és que CiU va guanyar les eleccions autonòmiques amb majoria absoluta. I això vol dir que no sols té el dret sinó també l'obligació d'aplicar el seu programa electoral.

L'altre camp de batalla entre l'oposició socialcomunista i el govern nacionalista és el de la sanitat. La Generalitat va aconseguir el traspàs de l'Insalud, que a Catalunya rep el nou nom d'Institut Català de la Salut (ICS). En medis de l'oposició es parla que aquest institut té un fort dèficit, per la mala gestió del Departament de Sanitat, dirigit pel conseller Josep Laporte. S'han donat xifres de totes classes per avaluar aquest dèficit: des de 20.000 milions a 100.000 milions, passant per 40.000 milions de pesetes.

El departament no parla de dèficit, sinó de desajust pressupostari. ¿Com es pot parlar de dèficit —pregunta el conseller a l'oposició— si encara no es coneixen els ingressos amb què es comptarà per als exercicis del 84 i del present any? El problema recau en la discrepància entre els governs central i català sobre dues qüestions. La primera és el nombre de beneficiaris de la seguretat social que hi ha a Catalunya. La segona, dependent de l'anterior, tracta el percentatge de participació en el pressupost de l'Insalud que correspon a Catalunya.

Mentre l'equip del conseller Laporte reivindica un 17 per 100, l'equip del ministre Lluç redueix aquest percentatge al 15 per 100. Aquest 2 per 100 de diferència representa uns quants milers de milions. Representants dels dos governs estan en plenes negociacions. En aquesta situació, els partits aprofiten per llançar-se dentades. Fa la impressió que interessa més el mal polític que intentar que l'Institut Català de la Salut compti amb els pressupostos que li corresponen en justícia. Si no, esperarien que acabessin les negociacions.

muda't

LA BOTIGA DE LA MODA

ÚLTIMES NOVELTATS EN MODA JOVE

UNA BOTIGA A LA TEUA MIDA

Francisco Moreno Usedo, 4 (entrada per Castán Tobeñas). VALÈNCIA-18